

1r premi poesia 160 euros

Pseudònim: William Forrester

Obra:(182)- PAISATGE ERM

Autor: ÀNGEL FABREGAT MORERA

PAISATGE ERM

I

Les arrels dels anhels cremen sota el bosc
del pensament que declama.

Cal aprendre el jeroglífic d'un esguard
per saber on començar a gratar
amb els dits engalavernats per la fredor
de les nits obagues.

Més enllà, hi ha un rierol de dies liquats
desfilant sota un cel impassible.

La teva pell d'on he sigut desnonat
està estesa al sol eixugant-se del meu tacte.

II

Tal vegada no saps que en les nits tancades
els murmuris assalten els murs de la certesa
per violentar les confidents donzelles de la por.

Una realitat plena d'enigmes viu en la mirada encesa

dels qui com jo creuen amb estupor
que tot està fet amb benvolent disfressa.
Em despullo de la rutina amb el dolor
d'una crisàlide davant d'una flor malmesa.
Sóc aquí per oferir-te l'alquímia del mot agitador
que desfà la foscor de les hores baixes amb delicadesa.

III

És el camí qui m'ensaca les passes
i em segueix amb els ulls engroguits
per la nicotina. És qui es fuma els meus dies.
Noto el seu alè enganxat al clatell
com les sabates al quitrà mentre enceto albadès.
Contemplo el paisatge i té el desordre d'un naufragi.
Una fina crosta de polsim de pensades
em resseca la gola i els llavis.
Al final, un precipici em farà callar per sempre.
Ja sento el vertigen de les hores ermes.

IV

Ara ressegueixo les teves gèlides petjades
damunt de la immensa estepa siberiana
dels llençols, sota els quals volíem fer germinar aclamades
intencions. Llavors érem junts i ens bevíem de les mans, com una ofrena,
el suc del temps endolcit. No te'n recordes?
Fèiem dels pensaments ocells que mostraven pit com emblema
i esquinqàvem els mals moments amb rialles acalorades.

Aventurers, ens perdiem en els camins del desig sense cap dilema.

Un dia que no va ser nostre et vaig perdre per les margades
d'un desencís que no trobava el camí de l'endemà.